

תת"ע (חדרה) 4379-08-22 - מדינת ישראל נ' נועה מילוא ארי

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 4379-08-22 מדינת ישראל נ' מילוא ארי
תיק חיצוני: 14122868772

לפני כבוד השופטת סיגל דבורי

מאשימה: מדינת ישראל
נגד

נאשמת: נועה מילוא ארי
המבקשת:

בסט קאר חברה לשירותי רכב בע"מ

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק דין מיום 12.11.2024 כנגד נאשמת מוסבת הגב' מילוא ארי נועה.

2. המדובר בעבירה מיום 16.12.2020 של עצירת רכב ליד תמרור 437 המסמן מקום חניה לרכב של נכה, בניגוד לתקנה 72(א)(16) לתקנות התעבורה.

רקע והשתלשלות אירועים

3. המבקשת הינה הנאשמת המקורית בטרם בוצעה הסבה. המבקשת עוסקת בהשכרת רכב. המבקשת פנתה ביום 15.09.2022 לבית המשפט בבקשה לביטול האישום שכן הרכב היה ברשות מחזיקה גב' מילוא ארי נועה ת.ז. 027789361 (להלן: "הנאשמת המוסבת").

לבקשה צורף הסכם שכירות לפיו אכן היה הרכב ברשות הנאשמת המוסבת בעת ביצוע העבירה בו, צורף תצהיר מטעם נציג המבקשת (מר קרויזר אשר נכח בדיון מטעמה), צורפה הבקשה להישפט ותגובת מפנ"א.

4. בדיון מיום 20.09.2022 שוב עתרה המבקשת לערוך את ההסבה והיות ולא הועברו מלוא מסמכי ההסבה למשיבה, נדחה הדיון להשלמת פרטי ההסבה.

5. בדיון העוקב שהתקיים ביום 27.02.23 והיות ונציג המבקשת לא פעל להעברת מלוא מסמכי ההסבה כפי הוראתי, ניתנה בזה שוב ארכה להעברת פרטי ההסבה ישירות לידי המשיבה.
6. ביום 05.06.23 שוב פנתה המבקשת לבית המשפט הפעם בהודעה לפיה הנאשמת המוסבת נהגה ברכב (צורפו אסמכתאות), נטען כי המאשימה "סילפה" את העובדות ו"הטעתה את בית המשפט" וכי דין האישום להתבטל מחמת התישנות.
7. בישיבה מיום 20.06.23 שבה וחזרה המבקשת על בקשתה לערוך הסבה, טענת ההתישנות נדחתה וניתנה ארכה נוספת למאשימה לערוך בירור מול מפנ"א בשאלת קבלת מלוא מסמכי ההסבה ע"ש הנאשמת המוסבת.
8. בדיון מיום 23.01.24 ובמטרה לקדם את ההליך חדלתי את חלופת המסמכים המתמשכת בין הצדדים והוריתי למבקשת ליתן עמדה לאישום.
9. המבקשת כפרה, ההליך נקבע להוכחות, הגב' מילוא ארי זומנה לדיון וביום 07.11.2024 הוגשה מטעם המשיבה הודעה בדבר הגעה להסדר טיעון בצירוף כתב אישום מתוקן בהסבה על שם הגב' מילוא ארי נועה (סרוק לנט). נקבע כי הסדר הטיעון יוצג לבית המשפט במעמד ב"כ המאשימה ואכן ביום 12.11.2024 הודיעה ב"כ המאשימה על הגעה להסדר טיעון עם הנאשמת המוסבת, אשר כובד על ידי בית המשפט.
10. בקשה זו מיום 14.11.24 הוגשה במפתיע על ידי המבקשת ובה נטען כי יש לבטל את פסק הדין. נטען כי הנאשמת לא התבקשה להסכים להסדר טיעון ואף כפרה במיוחס לה.
11. המשיבה טענה כי הדו"ח הוסב וההסדר נכרת מול הנאשמת המוסבת ולא מול הנאשמת המקורית - המבקשת בהליך זה - ומבוקש לדחות את הבקשה.
12. שוב הוריתי למשיבה לחדד את מעמד כריתת ההסדר עם הנאשמת המוסבת ואכן המשיבה אישרה את הדבר (ראה הודעה מיום 12.12.24). המבקשת בהליך זה אינה עוד צד בהליך.

דיון והכרעה

13. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
14. מן ההיבט המהותי: על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק

דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם").

15. לעניין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש ולמעשה כלל לא נטענה טענה לגופו של ענין. הבקשה הוגשה ללא תימוכין.

16. דומה כי המבקשת טועה לחשוב כי היא זו אשר הורשעה בדין שלא כך הוא הדבר; הנהגת בפועל - הגב' מילוא ארי זו שהמבקשת עצמה לימדה כי נהגה ברכב וכי מבוקש היה להסב א הדו"ח על שמה אכן הגיעה ללשכת התביעה לאחר שבית המשפט זימן אותה כדין והיא זו אשר כרתה הסדר עם המאשימה.

17. צודקת המאשימה כי מרגע הסבת הדו"ח אין למבקשת עוד מעמד בהליך זה ואף לא זכות עמידה או ענין בהליך זה. בהכרח לא ניתן לבסס עילת עיוות דין כלפיה בנסיבות.

18. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

ניתנה היום, י"ד כסלו תשפ"ה, 15 דצמבר 2024,
בהעדר הצדדים.